

Sygn. akt II KO 57/12

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski

SSN Dorota Rysińska (sprawozdawca)

w sprawie **M. P. i P. P.**

uniewinnionych od popełnienia czynu określonego w art. 212 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 listopada 2012 r.,

wniosku **Z. S.**

o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł:

- 1. pozostawić wniosek bez rozpoznania;**
- 2. zwolnić Z. S. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania wznowieniowego.**

UZASADNIENIE

Z. S., występujący w prawomocnie zakończonym postępowaniu w roli oskarżyciela prywatnego, złożył wniosek, w którym domaga się wznowienia postępowania zakończonego m.in. postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2011 r., w sprawie II KK 164/11, oddalającym kasację wniesioną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 23 marca 2011r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego z dnia 23 listopada 2010 r., uniewinniający M. P. i P. P. od popełnienia przestępstwa opisanego w art. 212 § 1 k.k. Ze złożonego pisma procesowego wynika, że podstawą wniosku są nowe dowody obciążające, ujawnione w dniu 17 sierpnia 2012 r.

W powyższym świetle Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest niedopuszczalny z mocy ustawy, nie ma zatem potrzeby badania i uzupełniania kolejnych wymogów formalnych tego pisma procesowego, zwłaszcza warunku wynikającego z treści art. 545 § 2 k.p.k.

W świetle ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia SN: z dnia 12 kwietnia 2001 r., III KO 53/99, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 87; z dnia 27 czerwca 2001 r., III KO

115/00, OSNKW 2001, z. 9-10, poz. 83, z dnia 5 lipca 2007 r., V KO 15/07, R-OSNKW 2007, poz. 1564) żadnych wątpliwości nie budzi, że w sytuacji, gdy jako podstawę wniosku o wznowienie wskazuje się przepis art. 540 § 1 pkt. 2 k.p.k. (nieznane sądowi nowe fakty i dowody), rozważenie tego wniosku w odniesieniu do postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego oddalającym kasację, nie jest możliwe. Rozstrzygnięcie to bowiem nie narusza prawomocności orzeczenia sądu odwoławczego, które zakończyło postępowanie karne co do meritum. Skoro więc przy omawianej podstawie wznowieniowej, wynikającej z treści rozważanego wniosku (pomijając tu kwestię jej uszczegółowienia oraz kierunku wniesionego środka zaskarżenia), dopuszczalne jest tylko domaganie się wznowienia procesu zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego – jakie to żądanie także zresztą zostało zgłoszone w analizowanym piśmie, pozostaje tylko stwierdzić, że wniosek o wznowienie, w omawianej części, nie podlega rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy, w myśl przepisów art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

Z tych zatem powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie, zwalniając wnioskodawcę, ze względu na jego trudną, opisaną w złożonym wniosku sytuację materialną, od ponoszenia wymaganych kosztów sądowych (art. 639 w zw. z art. 624 § 1 k.p.k.).

SSN Józef Szewczyk

SSN Rafał Malarski

SSN Dorota Rysińska